

Sygn. akt IV KK 188/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 22 września 2020r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 24 czerwca 2016 r., sygn. akt II K (...),

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. , wyrokiem z 24 czerwca 2016r. wydanym w trybie art. 335 k.p.k., skazał J. D. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k., na karę 2 lat ograniczenia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 k.k. – na grzywnę w ilości 30 stawek dziennych, każda w wysokości 10 zł, a nadto orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości w

kwocie 5258 zł (art. 46 § 1 k.k.). Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się 2 lipca 2016r.

Kasację od wskazanego prawomocnego wyroku złożył w dniu 18 maja 2020r. na korzyść skazanego Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. polegające na uwzględnieniu wadliwie sformułowanego prokuratorskiego wniosku, co skutkowało rażącym naruszeniem art. 37a k.k. i art. 33 § 2 k.k., bowiem pierwszy z przepisów dopuszcza wymierzenie tylko jednej z orzeczonych wobec skazanego kar, a drugi nie powinien mieć w sprawie zastosowanie. W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron wobec oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.).

Niewątpliwe było, że wniosek prokuratora, poprzedzony wcześniejszym porozumieniem z podejrzanym, pozostawał w ewidentnej kolizji z regulacjami prawnymi wskazanymi w kasacji. Art. 37a k.k. zezwalał wszak orzec wobec oskarżonego albo grzywnę, albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4 k.k. Dopuszczalne zatem było orzeczenie tylko jednej z tych kar, przy czym w razie wyboru grzywny jej wymiar należało określić na podstawie art. 33 § 1 k.k.

Sąd właściwy zignorował opisane unormowania, naruszając w ten sposób rażąco prawo, co wywarło istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.). Dlatego niezbędne stało się wydanie zaproponowanego przez skarżącego wyroku o charakterze kasatoryjnym.